

NORGES HØYESTERETT

Den 7. mars 2024 ble det av Høyesteretts ankeutvalg med dommerne Matheson, Thyness og Sæther i

HR-2024-484-U, (sak nr. 24-037949STR-HRET), straffesak, anke over kjennelse:

A (advokat Erik Slotterøy)

mot

Påtalemyndigheten (politiadvokat Sissel Kleiven)

avsagt slik

K J E N N E L S E :

- (1) Saken gjelder anke over lagmannsrettens kjennelse om fortsatt varetektsfengsling.
- (2) A ble pågrepet 11. januar 2024 siktet for overtredelse av straffeloven § 282 (mishandling i nære relasjoner). I kjennelse fra Sogn og Fjordane tingrett 12. januar 2024 ble han varetektsfengslet frem til 19. januar 2024.
- (3) Påtalemyndigheten anket kjennelsen. I kjennelse fra Gulating lagmannsrett 17. januar 2024 ble A fengslet frem til 9. februar 2024. Det spesielle fengslingsgrunnlaget var da bevisforspillelsesfare, jf. straffeprosessloven § 171 første ledd nr. 2.
- (4) Fengslingen ble forlenget frem til 8. mars 2024 i kjennelse fra Sogn og Fjordane tingrett 8. februar 2024, nå under henvisning til gjentakelsesfare, jf. straffeprosessloven § 171 første ledd nr. 3.
- (5) Siktede anket kjennelsen. I kjennelse fra Gulating lagmannsrett 12. februar 2024 ble anken forkastet.
- (6) Den 29. februar 2024 ble A tiltalt for overtredelse av straffeloven § 282, vegtrafikkloven § 31 første ledd jf. § 22 første ledd og vegtrafikkloven § 31 første ledd jf. § 24 første ledd første punktum. Hovedforhandling er berammet 7. og 8. mars 2024.
- (7) A har anket til Høyesterett. Han anfører at lagmannsretten feilaktig bygger på at siktede ikke bestrider at grunnvilkåret er oppfylt. Det foreligger ikke skjellig grunn til å mistenke siktede for overtredelse av straffeloven § 282. Det dreier seg om en enkeltstående hendelse som bare rammes av § 271 (kroppskrenkelse). Det er ikke grunnlag for fengsling på grunn av gjentakelsesfare. Det dreier seg om en engangshendelse, og fornærmede er ikke redd siktede. Siktede er villig til besøksforbud og til å ta opphold hos familie frem til hovedforhandling.

Fengsling er dessuten uforholdsmessig fordi siktede har ubehandlet PTSD, og det foreligger fare for oversoning.

- (8) *Påtalemyndigheten* gjør gjeldende at grunnvilkåret er oppfylt. Det foreligger gjentakelsesfare blant annet ut fra voldsutøvelsens grovhet. Det er ikke fare for oversoning ved domfellelse i samsvar med tiltalebeslutningen.
- (9) *Høyesteretts ankeutvalg* bemerker at anken er en videre anke over kjennelse, og Høyesterett kan bare prøve lagmannsrettens saksbehandling og generelle lovforståelse, jf. straffeprosessloven § 388. For så vidt gjelder forholdet til EMK artikkel 5 nr. 3 kan utvalget også prøve den konkrete rettsanvendelsen, jf. for eksempel HR-2015-809-U.
- (10) Ankeutvalget har ikke noe å innvende mot lagmannsrettens lovforståelse eller saksbehandling ved vurderingen av grunnvilkåret for fengsling eller vilkåret om gjentakelsesfare.
- (11) Ved vurderingen av spørsmålet om fortsatt fengsling er forholdsmessig, jf. straffeprosessloven § 170a, legger lagmannsretten til grunn tiden frem «til 7. mars 2024 da hovedforhandling er forhåndsberammet». Dette tidsperspektivet er imidlertid for kort – det riktige er frem til det foreligger dom i første instans, se for eksempel HR-2009-772-U avsnitt 13 og HR-2015-809-U avsnitt 9 med henvisninger til EMK artikkel 5 nr. 3.
- (12) Etter hva utvalget forstår legges det i saken her opp til fortsatt fengsling i medhold av straffeprosessloven § 185 første ledd femte punktum frem til dom er avsagt i tingretten. Å vurdere forholdsmessigheten kun frem til tidspunktet for hovedforhandling er da en feil som kan ha virket inn på avgjørelsens innhold, jf. straffeprosessloven § 385 tredje ledd andre punktum.
- (13) Lagmannsrettens kjennelse må etter dette oppheves.
- (14) Kjennelsen er enstemmig.

S L U T N I N G

Lagmannsrettens kjennelse oppheves.

Erik Thyness
(sign.)

Wilhelm Matheson
(sign.)

Knut Erik Sæther
(sign.)